Dosarul nr. 1-1785/2023
1-23095985-12-1-05072023

S E N T I N Ţ A
În numele Legii

19 septembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Olga Bejenari
Grefieri Melisa Gaidanov (Aghenie), Teofilia Beleuța
Cu participarea:
Procurorului (acuzatorului de stat) Olesea Bugai
Părților vătămate Alina Pavlov, Natalia Ciocârlan, Vitalie Ciocârlan, *prin videoconferință*- Irina Dumitraș (Leahu)
Avocatului în interesele inculpatului Andrei Zadarojnîi
În lipsa:
Inculpatului Ruslan Antoci (*anunțat în căutare)*

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba română în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Antoci Ruslan, data nașterii *****, IDNP *****, originar din *****, domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova, necăsătorit, fără persoane la întreținere, studii medii incomplete, nu se află la evidența medicului psihiatru, narcolog, anterior judecat,

în săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c), art. 190 alin. (2) lit. b), c), art. 190 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal (*versiune în vigoare la data săvârşirii faptelor)*,

Cauza a fost examinată în perioada: 05 iulie 2023 – 19 septembrie 2025.
Procedura de citare legală executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată

Inculpatul Antoci Ruslan, în perioada anului 2020, prin participație cu o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la urmărirea penală și alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, acționând cu intenția directă, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin abuz de încredere și inducere în eroare în vederea obținerii informațiilor confidențiale cu privire la codurile de acces și cardurile bancare utilizate de către persoane fizice, pentru asigurarea însușirii mijloacelor bănești de pe acestea, la 03.06.2020, sub pretextul transferării avansului în suma de 1.000 lei, pentru procurarea scuterului, a solicitat și a obținut de la Irina Dumitraș, datele cardului bancar eliberat de către BC „MOLDINCONBANK" SA cu nr. *****, deținut de aceasta, după ce a solicitat și codurile unice de securitate parvenite prin sms la deținătorul cardului, sub pretextul finalizării tranzacției și confirmării achitării.

În continuare având în posesie informația respectivă, în aceiași zi, între orele 18:20 și 19:00, conectându-se la MICB MOB-banking-ul numitei prin utilizarea aplicației P2P a sustras în 2 tranșe mijloacele bănești în suma totală de 7600 lei de pe cardul bancar cu nr.***** a lui Irina Dumitraș, transferând mijloacele bănești în suma de 7.000 lei pe cardul nr. ***** și 600 lei pe cardul nr.***** lui Maxim Guba, pentru rambursarea datoriei persoanele, cauzând în asemenea mod părții vătămate daune în proporții considerabile în suma totală de 7.600 lei.

Astfel, Antoci Ruslan, prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută art. 190 alin. (2) lit. b) și lit. c) din Codul penal, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere și inducere în eroare, săvârșită de două sau mai multe persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, în perioada anului 2020, prin participație cu o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la urmărirea penală și alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, acționând cu intenția directă, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin abuz de încredere și inducere în eroare în vederea obținerii informațiilor confidențiale cu privire la codurile de acces și cardurile bancare utilizate de către persoane fizice, pentru asigurarea însușirii mijloacelor bănești de pe acestea, la 11.06.2020, între orele 18.00 și 20.00,sub pretextul transferării avansului în suma de 100 Euro pentru procurarea ulterioară a automobilului care le aparține, a solicitat și a obținut de la Vitalie și Natalia Ciocîrlan datele cardului bancar eliberat de către BC „MOLDINCONBANK" SA cu nr.***** și datele cardului bancar eliberat de către BC „Fin ComBank" SA nr.*****, deținuți de acestea, după ce a solicitat și

codurile unice de securitate parvenite prin sms la deținătorul cardului, sub pretextul finalizării tranzacției și confirmării achitării.

În continuare având în posesie informația respectivă, în aceiași zi și perioada de timp, prin intermediul aplicației MICB MOB-banking-ul, instalate pe dispozitive Samsung ***** (ID *****),Samsung ***** (ID *****) și ***** Plus (ID *****), cu utilizarea aplicației P2P a sustras de pe cardul bancar nr. ***** a Nataliei Ciocîrlan, în trei tranșe a câte 950 lei fiecare, mijloace bănești în suma totală de 2.850 lei, transferând aceasta suma pe cardul bancar nr. *****, deținut de Evgheni Țurcan, după ceprin intermediul aplicației MICB MOB-banking-ul, instalate pe dispozitivul Samsung ***** (ID *****) a sustras de pe cardul bancar nr.***** a Nataliei Ciocîrlan, în două tranșe a câte 500 lei fiecare mijloace bănești în suma totală de 1.000 lei, extrăgând aceasta suma de la bancomatul amplasat pe *****, mun. Chișinău, iar de pe cardul bancar nr.***** a lui Vitalie Ciocîrlan prin intermediul aplicației MICB MOB-banking-ul, cu utilizarea aplicației P2P, în trei tranșe a sustras mijloace bănești în suma de 524,58 lei, 2.039,58 lei și 5.069,58 lei, transferând aceasta suma pe cardul bancar nr. *****, deținut de Evgheni Țurcan, cauzând în asemenea mod părții vătămate daune în proporții considerabile în suma totală de 11.483,74 lei.

Astfel, Antoci Ruslan, prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută art. 190 alin. (2) lit. b) și lit. c) din Codul penal, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere şi inducere în eroare, săvârşită de două sau mai multe persoane cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.

Tot el, în perioada anului 2020, prin participație cu o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la urmărirea penală și alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, acționând cu intenția directă, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin abuz de încredere și inducere în eroare în vederea obținerii informațiilor confidențiale cu privire la codurile de acces și cardurile bancare utilizate de către persoane fizice, pentru asigurarea însușirii mijloacelor bănești de pe acestea, la 31.05.2020, sub pretextul transferării avansului pentru procurarea a unui dormitor, a solicitat și a obținut de la Alina Pavlov datele cardului bancar eliberat de către BC „MOLDINCONBANK" SA cu nr.*****,deținut de aceasta, după ce a solicitat și codurile unice de securitate parvenite prin sms la deținătorul cardului, sub pretextul finalizării tranzacției și confirmării achitării.

În continuare, având în posesie informația respectivă la 11.06.2020-12.06.2020, între orele 23:08 și 00:10, prin intermediul aplicației MICB MOB-banking-ul instalate ***** Plus (ID *****), cu utilizarea aplicației P2P a sustras de pe cardul bancar nr. ***** a Alinei Pavlov, în 6 tranșe a câte 500 lei fiecare, mijloace bănești în suma totală de 3.000 lei, extrăgând aceasta suma de la bancomatul ATM 19 „Poșta Veche" al BC „MOLDINCONBANK" SA, amplasat

pe ***** și printr-o tranșă a sustras de pe cardul bancar nr. ***** a Alinei Pavlov mijloace bănești în sumă de 1.000 lei, transferând această suma pe cardul bancar nr. *****, cauzând în asemenea mod părții vătămate daune în proporții considerabile în suma totală de 4.000 lei.

Astfel, Antoci Ruslan, prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută art.190 alin. (2) lit. b) și lit. c) din Codul penal, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere şi inducere în eroare, săvârşită de două sau mai multe persoane cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.

Privind procedura

În ședință de judecată, inculpatul Antoci Ruslan, nu s-a prezentat în pofida înştiinţării legale, s-a eschivat de la prezentarea în faţa instanţei, motiv pentru care prin încheierea din 05 mai 2025 *(vol. III, f.d. 177-178)* a fost dispusă anunţarea în căutare a acestuia, iar potrivit scrisorii din 28 mai 2025, s-a adus la cunoștință că materialele expediate în adresa Inspectoratului de Poliție Râșcani pentru dispunerea investigațiilor în vederea căutării lui Antoci Ruslan, au fost anexate la dosarul de căutare nr. *****(vol. III, f.d. 180)*.

În aceste condiţii, în conformitate cu articolele 351 şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, în şedinţă publică şi în lipsa inculpatului Antoci Ruslan.

În susținerea examinării în lipsa inculpatului, se prezintă a fi esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens, ori principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată.

În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității și al unui proces echitabil, în general. Or, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, că posibilitatea pe care trebuie s-o aibă *„acuzatul”* de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc *„oricărui acuzat”* dreptul *„de a se apăra el însuși”*, *„de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”*, *„de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată”*, toate acestea fiind de neconceput fără prezenta sa.

Astfel, legislatorul este obligat să ia măsuri de *„descurajare”* a absențelor nejustificate. O situație specială din punct de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție.

Spre exemplu, pe cazul *Mihaes împotriva Franţei* din 25 mai 1998, cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

În cazul *Kattan împotriva României* din 21 ianuarie 2014, Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind încălcarea art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță. Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa. În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă, astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța.

În aceste circumstanțe, se reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

În aceste condiţii, instanţa argumentează prin faptul că în faza judecării cauzei, inculpatul Antoci Ruslan a fost notificat privind desfăşurarea şedinţelor de judecată, însă acesta a continuat să se eschiveze şi a refuzat să se prezinte, fără să informeze instanţa despre motivele neprezentării sau despre schimbarea domiciliului său.

Or având obligaţia într-o situaţie de a se prezenta la cercetarea cazului privind învinuirea adusă acestuia, iar în alt aspect, de a informa instanţa privind schimbarea domiciliului său, a ignorat cerinţele prevăzute de art. 66 alin. (5), pct.

1) din Codul de procedură penală, potrivit căruia inculpatul este obligat să se prezinte la citarea instanţei sau 238 alin. (3^1) din acelaşi cod, din care reiese că inculpatul are obligaţia de a informa, în termen de cel mult 3 zile, instanţa de judecată despre schimbarea domiciliului, prevederi despre care inculpatul a fost informat anterior la faza urmăririi penale, cu ocazia înaintării acuzării şi audierii sale, iar ulterior în şedinţă de judecată, dar neonorate de acesta până în prezent.

Astfel, instanţa reiterează că o procedură care se desfăşoară în absenţa inculpatului nu este în sine incompatibilă cu art. 6 din Convenţie, fiind produsă o denegare de justiţie doar atunci când asupra cauzei unui individ condamnat *in absentia*, se va pronunţa o instanţă, fără ca acesta să fie audiat cu privire la temeinicia acuzaţiei în fapt şi în drept sau atunci când *nu s-a stabilit* că acesta a renunţat la dreptul său de a se prezenta şi de a se apăra ori că *a avut intenţia* de a se sustrage de la justiţie [*Sejdovic împotriva Italiei* (MC), par. 82], în speţă, instanţa constatând întemeiat atât faptul, cât şi intenţia certă a inculpatului de a se eschiva de la prezentarea în instanţă.

Poziţia inculpatului

Ca urmare a faptului că Antoci Ruslan nu s-a prezentat în ședința de judecată, instanța a fost în imposibilitate de a-l audia, motiv din care prin prisma prevederilor art. 368 alin. (1) pct. (2) din Codul de procedură penală, a fost dispusă citirea declarațiilor acestuia depuse în calitate de bănuit și învinuit la faza de urmărire penală.

Potrivit procesului-verbal de audiere a bănuitului din 05 august 2020, Antoci Ruslan nu a recunoscut bănuiala ce i se impută și folosindu-se de drepturile sale procesuale a refuzat să depună declarații *(vol. I, f.d. 82).*

Conform procesului-verbal de audiere a învinuitului din 30 noiembrie 2020, Antoci Ruslan a declarat că aproximativ în luna iulie 2020, activa neoficial în calitate de spălător auto la spălătoria situate în mun. Chișinău, în regiunea stației terminus a troleibuzului nr. 8. Venind seara de la serviciu, în jurul orelor 21:30, s-a întâlnit cu nanul său de botez pe nume Popa Dumitru (verișorul mamei) dorind să servească cîte o cafea. Împreună cu nanul său Popa Dumitru mai era o persoană pe care atunci nu o cunoștea. A făcut cunoștință cu această persoană, și anume s-a prezentat ca Radu, cu porecla „Molocico”, familia Lapteacru. După care, ei trei au plecat la nanul Dumitru acasă în sectorul Poșta Veche, str-la Criuleni 60, unde au servit câte o cafea, după care Radu l-a rugat să extragă niște bani de pe un card bancar. Cui aparține cardul nu cunoaște, dar era eliberat de Moldindcombank. Tot Radu i-a dat și pin codul, a spus că el nu poate să se ducă că este în căutare de către poliție. El a mers la bancomatul care se afla pe str. Calea Orheiului 105/1 de unde a extras în jur de 4000 lei, nu tine minte precis. Întorcându-se înapoi i-a dat banii lui Radu și cardul bancar. Lui i-a dat 500 lei, a întrebat pentru ce, la care i-a spus

ca să aibă de țigări. După care a plecat acasă. Era în jur de ora 22:00-22:30. A doua zi a fost telefonat de Radu pe rețeaua de comunicare WhatsApp și i-a propus să se întâlnească. L-a rugat ca să găsească un card ca să facă un transfer. Pentru aceasta s-a dus la prietenul său Guba Maxim, cu care se cunoaște din copilărie și l-a rugat să-i dea cardul lui bancar deoarece are de primit un transfer. Guba Maxim i-a dat cardul său de la „Moldindcombank", iar el la rândul său i l-a transmis lui Radu. După aceasta a mai mers și a mai scos o sumă de bani de la bancomat, și anume suma de 3 000 lei, de pe cardul lui Guba Maxim, banii i-a dat lui Radu precum și cardul bancar, i-a dat cardul deoarece i-a spus că mai are nevoie pentru niște transferuri. După aceasta a fost reținut de IP Râșcani și nu l-a mai văzut pe Radu, acesta a dispărut *(vol. I, f.d. 129-130*).

Procesul-verbal de audiere a bănuitului din 02 iulie 2020, potrivit căruia Antoci Ruslan a refuzat să se semneze și folosindu-se de dreptul său procesual s-a refuzat de a da declarații *(vol. II, f.d. 79).*

Procesul-verbal de audiere a învinuitului din 03 iulie 2020, potrivit căruia Antoci Ruslan a recunoscut parțial vina și a refuzat de a face declarații *(vol. II, f.d. 84).*

Declaraţiile părţilor vătămate în şedinţă de judecată

Partea vătămată ***Dumitraș (Leahu) Irina***, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, fiind audiată prin intermediul videoconferinței în şedinţă de judecată a declarat că relații de rudenie nu are cu inculpatul Antoci Ruslan, nu cunoaște așa persoană. În mai 2020, nu-și aduce aminte precis, a venit fratele ei la ea să o ajute cu copii. Locuia în Chișinău la chirie, când a venit la ei, fratele său vindea un scuter pe www.999.md, avea acolo datele de contact. El i-a zis că l-a sunat cineva că vrea să cumpere acel scuter, dar îi trebuie datele de la card, ea deținea un card, bani pe el nu avea. Fratele i-a dat datele de la cardul ei, persoana dată spunea că ceva nu i se primește, că trebuie să transfere un avans, și dacă a venit un pin pe telefon să îl dea lui. Fratele i-a dat un pin și persoana ceia a zis că nu i se primește oricum să transfere și voia să facă transfer prin altă modalitate. Ea când s-a dus să facă cumpărări, avea bani pe card și când acolo era lipsă de bani. Deodată a sunat la bancă, dar era târziu, banii erau extrași. Banca i-a dat istoricul, inițial 7 000 lei s-au extras, a doua oară 600 lei, dacă nu mă greșește, banii de pe card erau în euro, dar au extras. S-a adresat la politie, că a înțeles că este un furt.

La întrebările procurorului Bugai Olesea a relatat că de la bancă i s-a prezentat istoricul. Nu își aduce aminte cum se cheamă persoana dată din istoric. A dat un card pe care îi venea indemnizația pe copil, extrasul s-a făcut de pe cardul străin, o persoană Alexandru Poponari. Când a descoperit că nu sunt banii, a sunat să întrebe unde sunt banii, persoanele date au zis să nu-i amenințe că nu au frică. Pe ei i-au luat într-un mod de derâdere că au luat banii. Codul venit pe telefon l-a

dat de mai multe ori la acea persoană, că tot sunau și întrebau dacă nu dețin card de la altă bancă, că nu are card de la banca asta ca să transfere, spunea că de la Moldindcombank. Venea mesaj cu un cod și fratele ei tot îl dădea. Codul de pe telefon venea pe numărul ei. Pretenții față de persoane are, că aceste persoane să fie găsite și pedepsite. Banca a zis că nu întoarce banii. A zis să i se întoarcă banii. Solicită să îi fie întoarsă suma de 7 600 lei. I se pare că a discutat pe telefon cu acea persoană, după pe viber, atunci a făcut captură de ecran la extrasuri.

La întrebarea instanței a menționa că suma de 7 600 lei o susține integral ca pretenție materială.

-Declarațiile părții vătămate Ciocârlan Vitalie, care a comunicat că cu inculpatul Antoci Ruslan relații de rudenie nu are, nu cunoaște așa persoană. La 11 iunie 2020, în jurul orelor 18:00, a fost telefonat pe viber pe o persoană care s-a prezentat Vadim, în legătură să procure un automobil. El avea un automobil la vânzare pe site-ul www.999.md și a spus că-l interesează automobilul dat, a venit recent de peste hotare și că stă în carantină nu poate ieși din casă. A spus că dorește să îi dea avans și când iese din carantină să vină să-l procure și l-a întrebat dacă are un card bancar ca să-i transfere 100 euro pe card. El anterior nu a făcut tranzacții pe card, nu cunoștea procedura și a rugat să-i dicteze codul la card, la care îi spunea că va veni un mesaj pe telefon și să-i dicteze codul. A făcut ceva și a zis că ceva nu merge, și așa de 3 ori s-a întâmplat. Partea vătămată i-a dictat 3 coduri, apoi a zis că nu reușește și dacă nu mai are soția card ca să încerce alt card, el avea card la Finconbank, a întrebat soția dacă e la altă bancă și a încercat pe cardul soției și au avut iarăși 2-3 tranzacții de acestea. După care îi părea ceva suspect și a verificat cardurile și a înțeles că a nimerit în capcană. Încă un domn a vorbit apoi, tot de pe telefonul lui Vadim. S-a prezentat ca tatăl lui și a spus că feciorul s-a greșit, că în loc să pună bani, i-a retras și a zis să-i dicteze încă odată codul, iar ei au refuzat. Au înțeles că-s escroci și nu au mai dat cardul, el a mai telefonat de pe telefonul său, dar nu răspundeau, au încercat de pe telefonul soției, la care s-a răspuns și s-au râs de ei, erau mai multe voci. Au zis că nu sunt ei primii și nici ultimii.

La întrebările procurorului Bugai Olesea a menționat că suma extrasă de pe contul său a fost 7 300. De la soție 3 000 și ceva. Până în prezent această sumă nu i-a fost întoarsă. El nu a mai sunat pe acel număr. Persoana Vadim era vorbitor de limba română după câte își amintește. Soția era la o altă bancă, era la Moldiconbank, el așa și a zis să încerce de la altă bancă poate va merge. Când l-a sunat această persoană, eram acasă, alături era soția. El nu cunoaște cine a scos banii de pe cardul său și de pe cardul soției. Toată discuția a avut loc pe viber. A fost telefonat de pe un număr doar. A vorbit cu 2 persoane, dar de pe același număr După voce, era o voce tânără. Când se râdeau își dădea seama că sunt niște tineri escroci. Vorbeau cuvinte urâte. De pe cardul lui nu s-au extras toți banii, dar de pe

cardul soției s-au extras toți banii. Ar dori să fie în absența mea judecata și ulterior să fie informat despre soluție pentru că au serviciu și e complicat.

La întrebările apărătorului Zadorojnîi Andrei a relatat că de la bancă nu a solicitat informație despre cum a fost posibilă extragerea banilor, dar a telefonat să le blocheze cardurile. Cardul fizic a rămas la el. Pentru a extrage această sumă el a comunicat numărul cardului și mesajul de pe telefon. Mesajul de pe telefon reprezintă cifre, nu-și aduce aminte exact. Vorbind la telefon veneau cifre, și el i le spunea. Asta a fost tare repede. Cifrele din mesaj le-a comunicat cu scopul ca el să poată face tranzacția cu suma de 100 euro, care urma să fie avansul pentru automobil. Pentru el era prima dată când făcuse așa tranzacție. El a așteptat suma de bani ca să vină pe cardul lui, dar s-a primit invers. După ce s-a terminat discuția el a înțeles că s-au luat bani de pe cardul său. După ce a văzut că s-a extras suma de bani, a telefonat la bancă și i-au zis că vor bloca cardul.

La întrebarea instanței a declarat că acțiune civilă nu a înaintat. Susține suma de 7 633,74 lei, ca prejudiciul material.

Partea vătămată ***Ciocârlan Natalia***, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că cu inculpatul Antoci Ruslan relații de rudenie nu are, nu cunoaște așa persoană. La 06 iunie 2020, în jurul orei 18:00 seara, soțul a primit un apel telefonic în privința la o mașină pe care el a pus-o pe www.999.md, în anunț. Persoana dată s-a numit Vadim, el a întrebat dacă e posibil să îi transfere soțului 100 euro ca avans, fiindcă el a venit de peste hotare și se află în carantină. Soțul a acceptat și el a cerut datele bancare, pentru a face transfer de 100 euro și le-a spus că pe telefon va veni o parolă, un număr ca să îi dicteze lui ca el să poată transfera banii. Soțul a accepta, a dat numărul cardului, a venit parola, i-a dictat. El mereu zicea ceva că nu se primește și nu poate transfera banii. Dar se primea invers, banii se duceau din contul soțului, pe contul lui. S-a extras în jur la 3 600 lei, nu ține minte precis suma. De 2 ori a câte 950 lei și o dată 500 lei. A spus că nu merge, ei deodată nu au depistat, au dat numărul cardului soțului de la Fincombank și tot spunea că nu se primește și să mai dicteze și de câte ori vine parola să o dea. Ei după au intrat pe cont și au văzut că ceva nu este în regulă și au observat ambii că banii de pe card dispar. Au sunat la bancă ca să blocheze cardurile. De pe numărul lui a fost sunată de o altă persoană care s-a prezentat ca tatăl lui, care a zis că feciorul lui Vadim, a pus greșit și a zis să mai dicteze odată codul ca să pună banii înapoi. ei nu au acceptat, au înțeles că sunt escroci. După asta soțul l-a sunat, el nu a răspuns. A sunat de pe numărul ei, a răspuns și acolo se auzeau mai multe voci, care se râdeau, și le-au zis că nu sunt nici primii nici ultimii. S-au auzit înjurături foarte urâte. Ei au fost la Cimișlia să depună plângere, dar i-au trimis la Chișinău.

La întrebările procurorului Bugai Olesea a menționat că prejudiciul suferit nu i s-a întors. Toată suma este de 11 000 și ceva, și anume 3600 lei de la cardul ei și 7 000 lei de pe cardul soțului. Nu i s-a întorc nimic înapoi. Ea personal nu a avut discuție cu această persoană, soțul a pus la urmă discuția. Ea auzea tot ce vorbeau. A oferit 2 carduri bancare. Cardul ei Moldinconbank și a soțului Finconbank. După ce a oferit SMS-ul din telefon, timp de 30 min. s-au făcut toate extragerile. Soțul a intrat și ea a deschis să vadă, la ea era 0 și de la soț s-au extras 7000 și ceva. Locația de pe cardul ei, de unde s-au extras banii, i se pare că era la Poșta Veche, str. Ceucari, la bancomat. Pretențiile sale față de inculpat este să îi restituie toți banii. Prin scrisori a citit numele, prenumele persoanei care i-a extras banii. Dar el s-a prezentat ca Vadim. Persoana respectivă Vadim, cu care a discutat soțul ei, vorbea limba română.

La întrebările apărătorului Zadorojnîi Andrei partea vătămată a menționat că ea personal nu a discutat cu persoana dată. Ea a auzit discuția care a avut-o cu soțul. Primul apel nu l-a auzit, auzea doar ce vorbea soțul despre mașină. Pe urmă deja a auzit și vocea domnului Vadim. Ea doar auzea, dar nu vorbeau cu dumnealui. Ea personal a comunicat parolele, îi dicta soțului parolele. Ea nu a vorbit la telefon cu Vadim. Soțul îi spunea să dicteze codul, ea fiind alături comunica asta și Vadim auzea. Soțul ei la fel a fost recunoscut ca parte vătămate pentru suma de 7 600 lei. Ea a fost recunoscută parte vătămată pentru suma de 3 600 lei. Solicită această sumă să fie restituită integral și de la ea și de la soț care s-a extras. Nu are procură de la soț. Vârsta persoanei care conversa, după voce poate spune că nu este în vârstă, 30-40 ani undeva așa.

La întrebările instanței a declarat că susține suma de 3 850 lei indicată în ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată. V-a participa în ședințele de judecată doar la necesitate.

Partea vătămată ***Pavlov Alina***, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată a declarat că cu inculpatul Antoci Ruslan, careva relații de rudenie nu are, nu cunoaște așa persoană. Pe 20 iunie 2020, i s-au extras banii din cont, 4 000 lei. Ea ceva timp mai înainte a pus un anunț pe www.999.md ca să vinde un pat, i s-a cerut careva date, ea le-a dat, nu știe cum s-a făcut șmecheria. Atunci i s-a spus pe ce dată i se va transfera avansul pentru lucru în vânzare care l-a pus. Și i s-au extras după banii.

La întrebările procurorului Bugai Olesea a precizat că a dorit să vândă un pat. Persoana care a dorit să cumpere patul nu s-a prezentat cum se numește. Nu știe de ce gen era persoana dată, acolo a fost doar bună ziua și atât. A vorbit prin scris, prin mesaj, nu prin apel telefonic. A discutat cu persoana dată prin viber. Cardul bancar se afla la Moldincobank, era un card salarial. În afară de numărul cardului, nu a mai transmis nimic. El i-a zis că pe data asta îi va transfera avansul.

A primit un SMS de la bancă. În acel SMS era un cod pe care l-a comunicat persoanei. Nu și-a dat seama că va fi o escrocherie de asta și a spus codul. A comunicat acest cod prin mesaj persoanei care i l-a solicitat. Această persoană nu își amintește dacă avea vreun nume, familie pe viber. Solicită să i se întoarcă suma de 4 000 lei. Până în prezent suma de 4 000 lei nu i s-a restituit. Nu cunoaște unde a avut loc extragerea bancară. Are în telefon aplicația bancară, dar nu a urmărit unde a avut loc extragerea bancară. Organului de urmărire penală nu-și amintește dacă a prezentat capturile de ecran cu convorbirea care a avut-o cu acea persoană. Nu-și amintește cum a fost totul atunci, ulterior s-a hotărât să spună totul cum a fost.

La întrebarea apărătorului Zadorojnîi Andrei a relatat că i se pare că a fost o trimitere a parolei și ea acolo i-a comunicat ceva. Nu-și amintește sigur dacă a comunicat parola. Ea noaptea s-a trezit și a văzut că nu mai sunt banii pe card. Cartela fizică a cardului era la ea. Cineva din persoanele apropiate nu știau numărul cardului. Soțul său poate știa codul că îi mai transfera bani, dar nu cunoștea toate datele. Ea nu a vorbit cu el, doar prin scris discutau. Parola probabil prin mesaj a scris-o. Nu ține minte exact cum a comunicat parola.

La întrebările instanței a menționat că susține în continuare prejudiciul material. Solicită să i se întoarcă suma de 4 000 lei. V-a participa la ședințe la necesitate.

La întrebările procurorului Bugai Olesea a declarant că banii au dispărut după ceva timp de la discuția cu persoana respectivă. S-a pus salariul și deodată s-au luat banii. El i-a zis doar că îi va face un avans .

<u>În şedinţa de judecată au mai fost audiaţi în calitate de martori:</u>

Martorul ***Anghel Andrei***, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că

cu inculpatul Antoci Ruslan careva relații de rudenii nu are, sunt prieteni, cunoaște așa persoană.

La întrebările procurorului Bugai Olesea a declarat că despre situația cu cardurile bancare, tot ce știe el că nu Antoci Ruslan era principal acolo, pe el îl punea la cale să scoată bani ca el să aibă o sumă de bani din banii scoși. Știe că unul dintre persoane era cu familia Lapteacru, care îl punea să scoată banii și într-o zi l-a rugat Antoci Ruslan ca să meargă cu el să scoată banii de pe card și să îi ducă verișorului lui. După a plecat la alt bancomat ca să încerce să scoată iar bani, acolo a zis că nu se primește să scoată bani și au plecat în sectorul Râșcânovca, acolo a scos o sumă oarecare de bani, și după au plecat la Poșta Veche și s-au văzut cu prietenii și el l-a întrebat de unde are atâtea carduri. A spus că pe dansul îl roagă cineva și el doar scoate bani de la bancomat. L-a rugat să-i dea un card de la

*****iaBank, el i-a dat cardul bunicii și acolo prietenii lui Antoci Ruslan s-au conectat la al doilea card și au fost scoși 15 000 lei de pe acel card și de atunci el s-a certat cu Ruslan. Verișorul lui Antoci Ruslan este Maxim Guba. Când a fost cu Antoci Ruslan, în prezența sa au fost efectuate 3 extrageri de pe carduri. Sumele care au fost extrase au fost până la 8 000 lei. Nu cunoaște cum ajungeau banii la el pe card, el doar a văzut mai multe carduri la el și el știa pin-urile la fiecare, poate cineva i le spunea. El nu i-a povestit de unde știa pin-urile la card. Martorul îi întreba pe ei, dar nu-i spuneau. Necesitatea ca el să transmită banii lui Maxim Guba, a fost că l-a rugat Antoci Ruslan, el alte momente nu cunoaște. Acolo nu erau tare mulți bani. Primul bancomat de unde s-au extras banii, era la Super Linella de la Poșta Veche. Al doilea este lângă Family Market la Poșta Veche, al treilea la Rîșcanovca la Moldinconbank. Antoci Ruslan este închis în Slovacia. El discută cu Antoci Ruslan, dar el nu cunoaște dacă Antoci Ruslan cunoaște că se examinează prezenta cauză penală. Știe doar despre Lapteacru, că el îi dădea lui Antoci toate cardurile și îi spunea ce să facă. El cunoaște asta pentru că Antoci s-a scăpat cu vorba. Pe Lapteacru l-a văzut doar o singură data. Nu i-a comunicat Antoci Ruslan că intenționează să întoarcă sumele de bani care le-a extras de la persoane.

La întrebările apărătorului Zadorojnîi Andrei a declarat că Antoci Ruslan avea cardurile fizic și cunoștea pinurile. Avea minim 6 carduri. El nu a văzut pe numele cui erau cardurile. Antoci Ruslan primea cardurile de la Lapteacru. Antoci Ruslan nu i-a zis dacă aceste carduri sunt legale sau sunt furate. A aflat că banii sunt furați, dar cum și de unde nu cunoaște. Ruslan i-a zis că banii au fost furați de la oameni, dar în ce mod nu i-a zis.

La întrebările instanței a menționat că a vorbit cu Ruslan Antoci, o săptămâna în urmă cu el și cunoaște că este închis în Slovacia. Are o aplicație, prietenul lor le trimite codul, și ei vorbesc prin video. Prin aplicația „avisio” discută cu Ruslan Antoci.

La întrebarea procurorului Bugai Olesea a declarat că Antoci Ruslan nu i-a mai zis dacă a extras de la mai multe persoane. Concret nu cunoaște.

Martorul ***Dumitraș Alexandru***, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că cu inculpatul Antoci Ruslan relații de rudenie nu are, sunt prieteni, nu cunoaște așa persoană.

La întrebările procurorului Bugai Olesea a declarat că în legătură cu situația cu cardurile bancare, avea un scuter de vânzare pe www.999.md, a pus anunț și l-a telefonat un bărbat și a zis că vrea să cumpere scuterul și să îi transfere pe card niște bani ca avans că dumnealui dorește să îl cumpere, și a zis să-i dau un card ca să îmi transfere avansul pentru că până la sfârșit de lună îl va cumpăra. A

zis că are card de la școală pe care primește bursa, dar pe timp de vară era blocat, pe urmă el i-a zis să facă rost de un card, ca să-i transmită. A vorbit cu sora sa și ea a fost de acord să transfere banii pe cardul ei. Pe urmă el trimitea niște coduri pe numărul său și el să i le trimită înapoi că nu se primește să facă transferul. După asta a fost cu sora la cumpărături și ea a vrut să achite cu cardul și nu avea bani pe card, după asta a intrat în aplicație și a văzut că i-au fost scoși banii de pe card și la bancă i-au zis să se prezinte la ei. Ea după ce a văzut că a fost extrasă suma de bani, a blocat cardul și a fost la poliție și a scris plângere. Nu cunoaște exact ce sumă s-a extras de pe card. Cu persoana dată, a discutat pe telefon. Persoana nu s-a prezentat, a zis că îl sună în legătură cu anunțul de pe 999, l-a întrebat dacă are un scuter de vânzare, i-a zis că da. Sora sa, Dumitraș Irina, a discutat cu această persoană, în privința acestuia. Sora lui dacă nu se greșește a dat doar un singur card bancar. Surorii sale nu i s-a întors suma dată, din câte cunoaște el. El nu a suferit nici un prejudiciu pe cauza dată, doar sora sa. După această situație, sora sa a sunat să ceară explicații, a întrebat ce e cu tot asta, dar nu cunoaște ce exact i s-a spus. A fost o singură persoană care a dorit să îi facă avans. Am discutat pe telefon cu această persoană o dată sau de două ori. Era aceeași voce mereu când a discutat cu acea persoană. Nu cunoaște cine putea fi acea persoană care a extras banii de pe card. El i-a propus să se întâlnească în oraș, el a zis că nu este în oraș, dar el a insistat să îi dea numărul la un card bancar. El i-a oferit cod care a venit pe telefon, el zicea că nu se primește să transmită banii.

La întrebarea instanței a menționat că Dumitraș (Leahu) Irina este sora sa.

La întrebările apărătorului Zadorojnîi Andrei a declarant că ceea ce a povestit, el știe pentru că a fost prezent. El auzea ce vorbea sora sa cu el, dar pe el nu l-a auzit.

Martorul ***Guba Maxim***, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că cu inculpatul Antoci Ruslan careva relații de rudenii nu are, sunt prieteni, cunoaște așa persoană.

La întrebările procurorului Bugai Olesea a menționat că cu Antoci Ruslan se cunosc de mici copii, au fost prieteni. Antoci Ruslan prin perioada anului 2020, a lucrat, dar acum nu știe. El lucra cu dânsul la spălătorie auto. Acum lucrează la o fabrică de ventilare. Antoci Ruslan avea card bancar. Nu știe câte carduri bancare avea Antoci Ruslan. Antoci Ruslan față de el a avut careva datorii. El avea nevoie și l-a rugat să îi ia un credit pe numele lui, în sumă de 4 000 lei. S-au înțeles ca el

să achite în fiecare lună creditul, nu ține minte 400 și ceva de lei. Antoci Ruslan uneori achita această datorie, uneori nu. Nu a fost achitată în final toată datoria de Antoci Ruslan. Pe Anghel Andrei l-a văzut, personal nu-l cunoaște. Nu se cunosc apropiat. Nu ține minte dacă în vara anului 2020, Anghel Andrei i-a transmis careva mijloace bănești de la Antoci. Știe ceva că banii au fost furați și transferați pe card. Banii pe card i i-a transferat pe card. El i-a dat datele bancare ca să îi transfere. Antoci Ruslan îi dădea bani și pe card și cash în mână. Antoci Ruslan nu i-a comunicat de unde are acești bani pe care i-i transferă lui. Nu ține minte dacă Anghel Andrei i-a transmis suma de 600 lei la Poșta Veche.

La întrebările apărătorului Zadorojnîi Andrei a menționat că nu ține minte suma precis, dar a primit i se pare că 600 lei, asta după ce l-a luat poliția. Nu ține minte de câte ori a primit bani pe card de la Antoci Ruslan. Antoci Ruslan, i-a dat aproximativ 2 000 lei pentru datorie, de 4-5 ori. Poliția i-a zis că banii primiți de la Antoci Ruslan sunt furați. Nu ține minte numele polițistului. El banii primiți de la Antoci Ruslan, i-a extras și a plătit creditul. Poliția nu i-a zis că trebuie să întoarcă suma. Nu dispune de informație, de la bancă că banii dați ar fi furați. Când a primit aceste sume de bani, nu s-a uitat cine este expeditorul. Ruslan îi spunea că îi va transmite acești bani, dar de unde veneau acești bani eu nu s-a uitat. Posibil acești bani au fost transmiși direct de la Antoci Ruslan.

În cadrul cercetării judecătorești au fost cercetate următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală şi anume:

-***Plângere depusă de Dumitraș Irina la 05 iunie 2020***, potrivit căreia solicit organelor de poliție să stabilească și să atragă la răspundere penală persoanele necunoscute care la 03 iunie 2020, ora 18:32 și 18:37 prin înșelăciune și abuz de încredere a dobândit numărul cardului său bancar, cauzându-I un prejudiciu material considerabil în sumă de 7 600 lei *(vol. I, f.d. 24);*

-***Procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 05.06.2020***, în cadrul căreia de la partea vătămată Dumitraș Irina, au fost ridicate 2 file cu informații istoricul transferurilor bancare de pe contul ei, privind transferul sumei de 7 000 lei pe un card străin având numele beneficiarului alexr poponari *(Vol. I, f. d. 37-39);*

-***Procesul-verbal de examinare, acțiune procesuală efectuată la 17.06.2020***, în cadrul au fost examinate 2 file cu informații istoricul transferurilor bancare de pe contul părții vătămate Dumitraș Irina, care prin Ordonanța din 17.06.2020 au fost recunoscute și anexate la materialele cauzei penale în calitate de mijloc material de probă *(Vol. I, f. d. 40);*

- ***Ordonanță de recunoaștere și anexare în calitate de mijloc material de probă din 17.06.2020***, potrivit căreia a fost dispusă recunoașterea ca mijloc material de probă a două file A4 ce constituie istoricul tranzacțiilor effectuate de pe cardul părții vătămate *(Vol. I, f. d. 41);*

-Procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 22.06.2020, în cadrul căreia de la partea vătămată Dumitraș Irina, a fost ridicat Extrasul pe contract pe 2 file, prin care s-a stabilit faptul că la 03.06.2020, ora 18:32, prin aplicația P2P, are loc debitarea unui card străin cu suma de 7000 lei, iar la ora 18:37, la fel prin aplicația P2P, are loc debitarea unui card străin cu suma de 600 lei (*Vol. I, f.d.43-45);*

-Procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 23.07.2020, în cadrul căreia de la angajatul BC„Moldindconbank" a fost ridicată informația ce constituie secret bancar (istoricul cardului bancar), prin care s-a stabilit faptul că la 03.06.2020 ora 18:37:51, prin intermediul P2P, a fost de pe cardul părții vătămate cet. Irina Dumitraș a fost transferată suma de 600 lei pe cardul cet. Maxim Guba *(Vol. I, f.d. 55-59);*

- Plângerea depusă de Ciocârlan Vitalie la 12 iunie 2020, potrivit căreia solicit să fie luate măsuri cu persoanele necunoscute care la 11 iunie 2020, pet imp de seară prin înșelăciune au obținut numerele cardurilor bancare și a codurilor parvenite la numerele de telefon, sub pretextul de a transmite avans 100 euro pentru procurarea automobilului și au efectuat mai multe extrageri în sumă totală de 7 633, 74 lei, iar de pe cardul soției suma de 3 850 lei, cauzând familiei lor o pagubă materială în sumă totală de 11 483, 74 lei *(Vol. I, f.d. 150);*

- Plângerea depusă de Ciocârlan Natalia la 12 iunie 2020, potrivit căreia solicit să fie luate măsuri cu persoanele necunoscute care la 11 iunie 2020, pe timp de seară prin înșelăciune au obținut numerele cardurilor bancare și a codurilor parvenite la numerele de telefon, sub pretextul de a transmite avans 100 euro pentru procurarea automobilului și au efectuat mai multe extrageri în sumă totală de 3 850 lei, iar de pe cardul soțului suma de 7 633, 74 lei, cauzând familiei lor o pagubă materială în sumă totală de 11 483, 74 lei *(Vol. I, f.d. 151);*

-Procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 12.06.2020, în cadrul căreia de partea vătămată cet. Ciocârlan Natalia, au fost ridicate capturile de ecran privind conversația pe aplica „Viber", a sms parvenite pe telefonul lui Ciorcîrlan Vitalie, a apelurilor telefonice de pe nr. *****, a extrasului balanței contului bancar *(Vol. I, f. d. 170-183);*

-Procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 15.06.2020, conform căreia a fost ridicată o secvență video din 11.06.2020, orele 19:30-20:30, de la magazinul „Linella", amplasat pe ***** și respective mijlocul material de probă: un DVD-R cu o secvență video din 11 iunie 2020, ridicate de la Focșa Ion *(Vol. I, f. d. 185-186);*

-Procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 19.06.2020, conform căreia au fost ridicate două secvențe video din 11.06.2020, din adiacentului bancomatului ATM 212 al BC Moldinconbank SA, de pe ***** *(Vol. I, f.d. 192);*

-Procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 02.07.2020, prin care de la Antoci Ruslan a fost ridicat un telefon mobil de model „Samsung” cu IMEI *****și IMEI *****_(Vol. II, f.d. 55);_

-Procesul-verbal de examinare, acțiune procesuală efectuată la 02.07.2020, în cadrul a fost examinat telefonul mobil de model „Samsung” cu IMEI *****și IMEI *****ridicat de la cet. Antoci Ruslan, recunoscut în calitate de corp delict potrivit ordonanței din 02 iulie 2020 _(Vol. II, f.d. 56-62, 63);_

-Raportul de expertiză judiciară nr. ** din 07.08.2020***, conform căruia în telefonul mobil de model „*****”, ridicat de la cet. Antoci Ruslan, a fost depistată mai multă informație relevantă pentru cauza penală, inclusive portmonee electronice, imagini ale cardurilor bancare etc. _(Vol. II, f.d. 67-73);_

***- Plângere depusă de Pavlov Alina la 12 iunie 2020**,* potrivit căreia roagă organele de drept să fie luate măsuri cu persoanele necunoscute care în perioada de la ora 23:12, pe 11.06.2020 până la 00:03 pe 12.06.2020 au sustras de pe cardul său bancar prin mai multe extrageri suma totală de 4 000 lei _(Vol. II, f.d. 109);_

- ***Procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 12.06.2020,*** de la partea vătămată cet. Pavlov Alina, a fost ridicat extrasul pe contract pe numele Pavlov Alina și screen shot din telefon (imprimat) _(Vol. II, f.d.119-123);_

-Procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 15.06.2020, de la administrator „Poșta Veche” SA, Russ Alexei, a fost ridicată o secvență video din 11-12.06.2020, din adiacentul bancomatului de pe ***** _(Vol. II, f.d. 127-128);_

-Procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 19.06.2020, de la BC„Moldindconbank”SA, a fost ridicate patru secvențe video din 11-12.06.2020 din adiacentul bancomatului ATM019, de pe *****. _(Vol. II, f.d. 134-136);_

-Raportul de expertiză judiciară nr. ** din 07.08.2020,*** conform căruia în telefonul mobil de model „*****”, ridicat de la cet. Antoci Ruslan, a fost depistată mai multă informație relevantă pentru cauza penală inclusive portmonee electronice, imagini ale cardurilor bancare etc. _(Vol. II, f.d. 173-179);_

- ***Mijlocul material de probă****: o vestă sportive cu inscripția „Puma”,* recunoscută prin ordonanța din 04 iulie 2020 (vol. III, f.d. 1);

- ***Procesul-verbal de examinare, acțiune procesuală efectuată la 30.11.2020***, în cadrul a fost examinat telefonul mobil de model „*****” cu IMEI *****și IMEI *****ridicat de la cet. Antoci Ruslan prin Procesul-verbal de ridicare din 02.07.2020 unde în lista de contacte s-a depistat numele ”Nanu”, cu nr. *****și *****, care conform declarațiilor lui Antoci Ruslan este Dumitru Popa, a.n. *****și a fost examinat telefonul mobil de model ”*****” cu IMEI nr. *****, în care este instalată cartela SIM cu nr. *****, und epe programa ”Viber” se află poza unui bărbat care, conform declarațiilor lui Antoci Ruslan, este Lapteacru Radion *****, a.n. ***** _(Vol. III, f.d. 33);_

-***Procesul-verbal de examinare, acțiune procesuală efectuată la 12.06.2023***, conform căreia a fost examinată secvența video din 11.06.2020, orele 19:30-20:30, de la magazinul ,,Linella", amplasat pe *****, prin care se atestă faptul că la ora 18:27:00, în imagine apar două persoane de gen masculin, dintre care un îmbrăcată după cum urmează, chipiu pe cap de culoare neagră, cu mască medicinală pe față, vestă sportivă de culoare neagră, cu dungi albe pe mâneci, pantaloni scurți de culoare închisă și șlapi, vizual asemănător cu cet. Antoci Ruslan, care ulterior se apropie de bancomat, efectuează anumite tranzacții după care pleacă într-o directive necunoscută *(Vol. III, f.d. 74-75);*

-Procesul-verbal de examinare, acțiune procesuală efectuată la 12.06.2023, prin care a fost supus examinării suport optic de informații ridicat de la cet. Russ Alexei *****, din data de 11-12.06.2020, din adiacentul bancomatului de pe *****. Astfel în imagine se observă că este oră nocturnă, iar la ora 23:12:19, în imagine apare o persoană de gen masculin, care aparent are glugă pe cap, și telefon mobil în mână, unde ecranul acestuia este activat, deplasându-se într-o direcției necunoscută *(Vol. III, f.d. 76);*

Cu privire la analiza probelor şi încadrarea juridică:

Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniştri către statele membre ale Consiliului Europei privind independenţa, eficienţa şi rolul judecătorului, judecătorii au obligaţia şi trebuie să deţină puterea de a exercita responsabilităţile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient şi rapid.

Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte *„erga omnes"*, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Antoci Ruslan, pe cauzele penale în privinţa sa a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza şi probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost

dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanţele de recunoaştere în calitate de bănuit, ordonanţele de punere sub învinuire şi rechizitoriu întocmit.

În același timp, Curtea Constituţională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” *(„beyond reasonable doubt”)*, care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul *(hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978)*.

Respectiv, conform pct. 102 al hotarârii Curţii Constituţionale nr. 3 din 23 februarie 2016, procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principia fundamentale, cum ar fi *“legalitatea, prezumţia nevinovăţiei, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertăţii şi siguranţei persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare şi al egalităţii părţilor în proces”*.

Concomitent, Curtea prin hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010 privind revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998, a stabilit că *“principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului international, tratatele internaţionale ratificate şi la care Rep. Moldova a aderat sunt parte component a cadrului legal al ţării şi devin norme de drept intern”*, iar în sensul acestei interpretări, dreptul intern şi cel internațional reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, a cărei interpretare se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudenţa acesteia devine parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional *(soft law)*.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii, iar sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei şi Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la d*ispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină*, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)* şi la fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpaţilor, ale părţilor vătămate şi ale martorului, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitoriu, pentru care inculpatul Antoci Ruslan a fost trimis în judecată există, au fost săvârșite de acesta şi întrunesc semnele obligatorii ale componenţelor de infracţiune.

Astfel, cu referire la episodul *în care figurează partea vătămată Dumitraș Irina*, instanţa precizează că fapta infracţiunii se demonstrează prin declaraţiile nemijlocit ale ultimei, coroborate integral cu cele ale martorilor Guba Maxim și Dumitraș Alexandru, precum şi prin lipsa unor discrepanțe semnificative cu informaţia furnizată prin mijloacele materiale de probă.

Or, prin declaraţiile părții vătămate, s-au descris în mod evident atât locul comiterii infracţiunii, cât şi timpul acesteia, suma mijloacelor bănești ce i-au fost sustrase de pe card în două tranșe în sumă totală de 7 600 lei.

În continuare, inculpatul Antoci Ruslan împreună cu persoana în privința căreia a fost disjunsă cauza penală și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, a dobândit de la Dumitraș Irina mijloace bănești în cuantum de 7 600 lei sub pretextul transferării sumei de 1 000 lei, pentru procurarea scuterului, a solicitat și a obținut de la aceasta datele cardului bancar deținut de aceasta, după ce a solicitat și codurile unice de securitate parvenite prin sms.

Cu referire la speţa *în care au figurat părţile vătămate Ciocârlan Vitalie şi Ciocârlan Natalia*, instanţa concretizează că din conţinutul sesizărilor acestora, precum și din declarațiile depuse sub jurământ în cadrul ședinței de judecată, denotă existenţa unui prejudiciu material cauzat părţilor vătămate, precum şi timpul sau locul transmiterii mijloacelor băneşti inculpatului Antoci Ruslan, care prin prisma aceloraşi manopere frauduloase cu caracter de îndeletnicire a dobândit de la ultimii mijloace băneşti în cuantum total de 11 483,74 lei.

Mai mult ca atât, instanţa atestă că de la partea vătămată Ciocârlan Natalia au fost ridicate capturile de ecran cu conversațiile purtate, iar potrivit răspunsurilor parvenite de la băncile la care dețineau cardurile părțile vătămate au fost prezentate informații privind sumele transferate, circumstanțe care confirmă declarațiile părților vătămate.

Mai mult, martorul Anghel Andrei a confirmat că la 11 iunie 2020 a mers cu Ruslan la bancomat de unde ultimul a scos bani.

În aceste condiţii, instanţa consideră realizată fapta infracţională comisă cu intenţie de către făptuitor, susţinută prin probele enunţate supra, ce demonstrează consecutivitatea evenimentelor descrise şi vinovăţia inculpatului Antoci Ruslan.

În acelaşi context, în cazul episodului ce vizează partea vătămată Pavlov Alina, instanţa apreciază faptul că vinovăția lui Antoci Ruslan se confirmă fără echivoc prin declarațiile depuse de partea vătămată Pavlov Alina care coroborează cu probele material administrate pe acest episod.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din Codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993”* CtEDO a statuat că *„(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege.*

Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

Astfel, *cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui Antoci Ruslan la răspundere penală*, conform încadrării juridice, pentru fiecare episod în parte, instanța de judecată consideră necesar ca acesta să fie condamnat pentru comiterea infracțiunilor incriminate conform actelor de învinuire, reieşind din considerentele enumerate *infra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în şedinţa de judecată şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul a comis infracţiunile incriminate, conform relatărilor susţinute *supra*.

În acest mod, instanţa constată că în contextul fiecărei infracţuni, în mod similar inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, care are un caracter complex, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni formându-l relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar acțiunea adiacentă fiind exprimată prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare.

De asemenea, *obiectul juridic secundar* al escrocheriei în speţe, îl constituie relațiile sociale cu privire la încrederea şi buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă la încheierea şi executarea unui act juridic, alterate prin manoperele frauduloase ale inculpatului.

Obiectul material al infracţiunilor în cauză îl reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor, în speţe existând în mijloacele băneşti dobândite ilicit, retrase de pe cardurile părților vătămate.

În subsidiar, conform art. 459 alin. (5) din Codul civil *(art. 288 alin. (5) din Codul civil, în redacţia Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002)*, bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, inclusiv *banii*, iar conform art. 455 din Codul civil, prin bunuri se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective şi drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi şi obligaţii civile.

Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunilor incriminate lui Antoci Ruslan, instanța de judecată subliniază că aceasta are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în sustragerea bunurilor altei persoane, b) acțiunea adiacentă, care constă în abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare.

Urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, a cărui mărime se valorifică în cuantum bănesc pentru fiecare caz separat, care potrivit

calificării efectuate la urmărirea penală se manifestă printr-un caracter considerabil pentru părţile vătămate, însă în cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat a menționat că prin Legea nr. 136 din 06 iunie 2024 în vigoare din 07 septembrie 2024, art. 126 din Codul penal a suferit modificări. Astfel potrivit art. 126 alin. (2) din Codul penal, se consideră proporții considerabile sau esențiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Menționează că, potrivit art. 8 din Codul penal, caracterul infracțional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Totodată, potrivit art. 10 alin. (1) din Codul penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Astfel, a menționat că având în vedere că în privința inculpatului Antoci Ruslan a fost reținut și semnul calificativ prevăzut de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, şi ținând cont de modificările legislative enunțate supra acuzatorul de stat a pledat pentru excluderea din învinuire a agravantei prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, poziție pe care instanța o apreciază drept întemeiată, iar din calificarea acțiunilor inculpatului Antoci Ruslan pe cele 3 episoade instanța consideră necesar a exclude agravanta „cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

Instanţa reține că, escrocheria este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință. La cazurile deduse judecății, acest fapt se dovedește prin declarațiile şi sesizările părților vătămate care indică direct la modul în care a dispus de bunurile dobândite inculpatul, declarații ce coroborează între ele şi stabilesc îndeosebi în acţiunile lui Antoci Ruslan un caracter de îndeletnicire, prin modalitatea asemănătoare de comitere.

Instanţa mai reţine ca întrunită şi circumstanţa agravantă prevăzută la art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal, descrisă prin sintagma *„de două sau mai multe persoane”*, or s-a stabilit cu certitudine în acest caz participarea atât a lui Antoci Ruslan, cât şi a persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la urmărirea penală împreună cu alte persoane neidentificate la moment de organul de urmărire penală.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de escrocherie este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex

re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate *supra*, denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunilor de către inculpatul Antoci Ruslan.

La fel, din ansamblul circumstanţelor obiective descrise şi apreciate anterior, instanţa a stabilit cu certitudine că inculpatul Antoci Ruslan, a manifestat intenţie directă la comiterea infracţiunilor incriminate, or acesta a întreprins acţiuni directe în scopul realizării laturii obiective a faptei incriminate.

Concomitent, instanţa a constatat prezenţa semnului obligatoriu care confirmă prezenţa scopului de cupiditate la săvârşirea infracţiunilor, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorinţa inculpatului de a beneficia de mijloacele băneşti extrase de pe cardurile bancare, de a le trece în posesia sa, neavând intenţia folosirii temporare a acestora, dovadă fiind însuşirea în scopuri personale a mijloacelor băneşti, precum şi nerestituirea până în prezent proprietarilor de drept a prejudiciului cauzat, după cum se confirmă prin cererile înaintate de părţile vătămate.

Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunilor a atins vârsta de 14 ani.

La caz, instanţa atestă că inculpatul Antoci Ruslan a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei şi este născut pe *****, nu se află la evidenţa medicului psihiatru sau narcolog şi astfel întruneşte semnele subiectului infracţiunii incriminate.

Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului ***Antoci Ruslan*** în baza art. 190 alin. (2) lit. b), art. 190 alin. (2) lit. b), art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal şi prin urmare se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Antoci Ruslan la răspundere penală, iar poziția apărătorului Zadarojnîi Andrei privind emiterea unei sentințe de achitare, instanța o apreciază ca neîntemeiată, or vina inculpatului s-a confirmat prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată și confirmă vinovăția acestuia pe fiecare episod.

Cu privire la pedeapsă

De către acuzatorul de stat Bugai Olesea, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Antoci Ruslan vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal (episodul cu partea vătămată Dumitraș Irina) și în conformitate cu prevederile art. 70 alin. (3^1) din Codul penal, a-l condamna la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1

an și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activitate de gestionare a bunurilor altei persoane pe un termen de până la 3 ani.

A-l recunoaște pe Antoci Ruslan vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal (episodul cu partea vătămată Ciocârlan Natalia și Ciocârlan Vitalie) și în conformitate cu prevederile art. 70 alin. (3^1) din Codul penal, a-l condamna la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activitate de gestionare a bunurilor altei persoane pe un termen de până la 3 ani.

A-l recunoaște pe Antoci Ruslan vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal (episodul cu partea vătămată Pavlov Alina) și în conformitate cu prevederile art. 70 alin. (3^1) din Codul penal, a-l condamna la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activitate de gestionare a bunurilor altei persoane pe un termen de până la 3 ani.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili pedeapsa definitivă 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Apărătorul Zadarojnîi Andrei, care acționează în interesele inculpatului Antoci Ruslan, în dezbaterile judiciare a solicitat instanței solicit achitarea inculpatului, chiar daca procurorul zice că sunt destule probe, de a-l recunoaște vinovat, ele nu sunt relevante și directe. Fiind audiat Antoci Ruslan, a recunoscut parțial vina, deoarece și el a fost indus si înșelat de altă persoană. Referitor la transferurile prin aplicație, nu există așa aplicație cum zice doamna procuror. Este un transfer simplu P2P, se transferă pe un card de pe altul. A fost absolut legală tranzacția, atunci când Antoci a transmis în contul datoriei de pe cardul sau pentru altă persoană, dar în cazul în care de pe alt card străin s-a produs tranzacția, Antoci Ruslan nu poartă răspundere, pentru aceste transferuri. Trebuie de apreciat critic afirmațiile procurorului precum că un martor a declarat că are informație, el are informație de la sursă necunoscută, fiind întrebat de apărător de unde cunoaște a zis că un polițist i-a zis, dar nu a comunicat de ce i-a zis, această probă nu este clară. Aceste probe nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare. Referitor la circumstanța agravantă, ca el a fost condamnat pentru fapte asemănătoare, nu poate fi ca circumstanță agravantă or antecedentele penale sunt stinse, a fost liberat de răspundere sau a fost executată pedeapsa sub formă de amendă. Totodată, a solicitat încetarea procesului, în legătură cu intervenirea prescripției.

Inculpatul Antoci Ruslan în ședință de judecată nu s-a prezentat pentru a-și expune poziția.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea

acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că

pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal săvârşită de către inculpat (*versiune în vigoare la data săvârşirii faptei*) prevedea că se pedepseşte cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani.

Potrivit *versiunii în vigoare la data emiterii sentinței*, art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal, prevede amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

Respectiv, având în vedere că pedeapsa sub formă de închisoare prevăzută la data emiterii sentinței este mai blândă, ținând cont de prevederile art. 8, art. 10 din Codul penal, urmează a fi aplicată pedeapsa potrivit legii în vigoare la data emiterii sentinței.

Conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puţin grave, comise cu intenţie.

Instanța de judecată reține că infracțiunile comise de către inculpatul Antoci Ruslan fac parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale – relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Totodată, instanța de judecată reține că Antoci Ruslan a comis infracțiunea în prezenţa circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. b) din Codul penal – *„săvârşirea infracţiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani”*.

Totodată, instanța de judecată nu v-a reține prezenţa circumstanţelor agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. a), c) din Codul penal invocate de acuzatorul de stat în cadrul dezbaterilor judiciare– *”săvârşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză”* și *„săvârşirea infracţiunii în orice formă de participaţie”,* circumstanțe agravante care nu au fost reținute potrivit rechizitoriului.

Totodată, cu referire la condamnările invocate de acuzatorul de stat se reține că la materialele cauzei nu a fost prezentată nici o sentință în privința inculpatului pentru verificarea eventualității stingerii sau nu a antecedentelor penale, și aprecierea momentului săvârșirii celorlalte infracțiuni, au fost ele comise anterior sau după comiterea infracțiunilor imputate în prezenta cauză penală, nu se cunoaște dacă sentințele date au fost contestate și menținute de instanțele ierarhic superioare.

Cu referire la comiterea infracțiunii prin orice formă de participație, se reține că la calificarea acțiunilor lui Antoci Ruslan a fost reținută „săvârșirea infracțiunii de două sau mai multe persoane”, nefiind necesară reținerea suplimentară a circumstanței agravante invocate supra.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Antoci Ruslan de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În acelaşi context, instanţa reţine întrunite inclusiv condiţiile prevăzute la art. 70 alin. (3^1) din Codul penal, potrivit cărora, la aplicarea pedepsei persoanelor care au săvârşit infracţiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime, aceasta fiind o regulă prescrisă de lege şi nu un drept discreţionar, iar în acest sens, maximul pedepsei aplicabile în acest caz, se reduce de la 5 ani, la cuantumul de 3 ani 4 luni, luând în considerare că în timpul comiterii infracţiunilor, Antoci Ruslan nu avea împlinită vârsta de 21 ani.

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieşind din acţiunile ilicite ale inculpatului a fost violat dreptul persoanei la protecţia proprietăţii sale şi libertatea de a dispune de bunurile sale conform propriei dispoziţii.

Pe cale de consecinţă, instanţa evidenţiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privinţa acestuia a unei pedepse sub forma închisorii, în privinţa căreia apărătorul nu a obiectat esenţial, însă a solicitat achitarea inculpatului sau încetarea procesului în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Cu referire la expirarea termenului de prescripție, se reține că Antoci Ruslan a comis 3 episoade a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal, care se califică ca fiind infracțiuni mai puțin grave.

Potrivit art. 60 alin. (1) lit. b) din Codul penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracţiunii au expirat următoarele termene: 5 ani de la săvârșirea unei infracţiuni mai puţin grave.

Astfel, pentru toate episoadele faptele au fost comise în perioada lunii iunie 2020, termenul de prescripție urmând să fie expirat în iunie 2025, însă se reține că potrivit art. 60 alin. (5) din Codul penal, curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală.

Potrivit materialelor cauzei, se atestă că Antoci Ruslan în cadrul urmăririi penale a fost anunțat în căutare din 01 octombrie 2020 pînă la 30 noiembrie 2020, perioadă pentru care curgerea prescripției a fost suspendată, iar în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată în legătură cu faptul că Antoci Ruslan s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței, prin încheierea din 05 mai 2025 *(vol. III, f.d. 177-178),* ultimul a fost anunțat în căutare fiind dispuse investigații în vederea căutării lui Antoci Ruslan potrivit dosarului de căutare *****din 28 mai 2025.

Prin urmare, instanța atestă că la caz termenul de prescripție de 5 ani a fost suspendat pentru perioada 01 octombrie 2020 până la 30 noiembrie 2020, ulterior începând cu data anunțării în căutare de către instanța de judecată și pornirii dosarului de căutare *****potrivit informației parvenite la 28 mai 2025, iar la moment nu este expirat termenul de prescripție.

În acest mod, reieşind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate *supra*, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub forma închisorii, pentru fiecare faptă comisă în parte, luând în considerare îndeosebi caracterul de îndeletnicire al faptelor comise, care impun instanţei o prezumţie certă că inculpatul la libertate va fi predispus şi va continua să comită infracţiuni similare, dar şi prezenţa concomitentă atât a circumstanţelor atenuante, cât şi agravante, care vor fi aplicate în contextul aprecierii cuantumului pedepsei.

Respectiv, instanţa va dispune recunoașterea inculpatului Antoci Ruslan vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), art. 190 alin. (2) lit. b) şi 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal, cu stabilirea pedepselor:

- în temeiul art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal *(în care figurează partea vătămată Dumitraş Irina)*, prin prisma art. 70 alin. (3^1) din Codul penal, cu închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activităţi legate de gestionarea bunurilor altei persoane pe un termen de 2 ani.

- în temeiul art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal *(în care figurează părțile vătămate Ciocârlan Vitalie, Ciocârlan Natalia)*, prin prisma art. 70 alin. (3^1) din Codul penal, cu închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activităţi legate de gestionarea bunurilor altei persoane pe un termen de 2 ani.

- în temeiul art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal *(în care figurează partea vătămată Pavlov Alina)*, prin prisma art. 70 alin. (3^1) din Codul penal, cu închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activităţi legate de gestionarea bunurilor altei persoane pe un termen de 2 ani.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, va dispune executarea pedepselor în penitenciar de tip semiînchis.

Instanţa consideră că sancţiunile aplicate sunt echitabile în raport cu infracţiunile săvârşite şi în acelaşi timp nu vor genera sentimente de nedreptate, dar vor constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Totodată, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) şi (2) din Codul penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate, instanţa consideră necesar să-i fie aplicată lui Antoci Ruslan o sancţiune definitivă cu închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis şi cu privarea de dreptul de a exercita activităţi legate de gestionarea bunurilor altei persoane pe un termen de 3 ani.

Instanța de judecată reține că la caz, deși acuzatorul de stat a făcut referire la mai multe sentințe pe numele inculpatului, având în vedere că nu au fost anexate la dosar și nu se cunoaște dacă acestea sunt definitive sau nu, respectiv nu se vor cumula pedepsele stabilite prin sentințele date.

Totodată, aplicarea pedepsei mai este motivată prin raportare la conduita inculpatului dovedită pe întreg parcursul urmării penale şi cercetării judecătorești, la atitudinea față de faptele comise, la comportamentul său, dar şi luând în

consideraţie faptul că inculpatul a desfăşurat o activitate infracţională în timp, cu aspect de profesie sau îndeletnicire, ce permit instanţei de a concluziona şi faptul că corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare în limitele sancțiunii normelor penale incriminate.

Or, inculpatul Antoci Ruslan nu este la primul conflict cu legea penală, fiind deja condamnat pentru alte infracţiuni similare, acesta nu sesizează evident gravitatea faptelor comise și nu și-a schimbat atitudinea față de valorile ocrotite de legea penală, a continuat activitatea criminală şi nu s-a integrat în societate,

De asemenea, instanţa precizează că termenul de executare a pedepsei sub formă de închisoare stabilite se va calcula din momentul reținerii lui Antoci Ruslan.

Potrivit art. 65 alin. (5) din Codul penal, în cazul condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, termenul pedepsei privative de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în calitate de pedeapsă complementară se calculează din momentul executării primei părți a pedepsei în penitenciar, iar la aplicarea pedepsei privative de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în calitate de pedeapsă complementară la închisoare, termenul ei se calculează din momentul executării pedepsei principale.

Cu privire la măsura preventivă

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul nu s-a expus pe marginea aplicării măsurilor preventive în privinţa inculpatului.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că în privința inculpatului Antoci Ruslan la momentul emiterii sentinței nu este aplicată nici o măsură preventivă, însă în privința acestuia este pornit dosarul de căutare *****din 28 mai 2025.

În drept, instanţa menţionează că în temeiul art.329 alin.(1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului, iar o nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeiuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decît peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiţionează noua cerere.

Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul *asigurării de către instanţă a executării sentinţei*.

Aşadar, instanţa consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de Antoci Ruslan a unei măsuri preventive mai blânde, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei de condamnare cu închisoare, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea aplicării măsurii preventive arestarea preventivă.

Or, inculpatul, cunoscând cu certitudine despre obligaţiile sale de a se prezenta la citaţiile instanţei, în şedinţă de judecată, acesta a continuat să se eschiveze cu bună ştiinţă, fiind astfel direct predispus spre eschivarea de la executarea pedepsei, motiv pentru care a fost anunţat în căutare.

Instanţa de judecată reţine că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest prin Antoci Ruslan la libertate şi siguranţă, prevăzut de art. 5 CEDO, iar privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmăreşte un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia *de a se ascunde de organele de drept* şi *să se asigure executarea sentinţei*, fiind astfel respectat principiul proporţionalităţii între dreptul persoanei la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării faţă de el a arestului preventiv.

Mai mult, potrivit articolului 5 § 1 lit. a) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, *cu excepția dacă este deținut legal pe baza condamnării pronunțate de către un tribunal competent*.

Relevant, în acest sens este Hotărârea lui *Savca împotriva Republica Moldova* unde Curtea Europeană a respins pretențiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenție privind deținerea sa ilegală după pronunțarea sentinței de condamnare de instanța de fond, reamintind că detenția preventivă se încheie în momentul în care persoana deținută este eliberată și/sau îi este stabilită pedeapsa, fie și de către o instanţă de fond (a se vedea *Wemhoff v. Germania*, § 9; *Labita v. Italia [MC]*, hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; *Kalashnikov v. Federaţia Rusă*, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; *Solmaz v. Turcia*, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24).

În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de a aplica măsura de constrîngere sub formă de arestare preventivă faţă de Antoci Ruslan, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acesteia pentru executarea sentinţei emise.

Concomitent, instanţa reţine drept actuale dispoziţiile privind anunţarea în căutare a inculpatului şi opinează spre continuarea desfăşurării investigaţiilor în

vederea găsirii sale, din aceleaşi argumente iterate în contextul necesităţii aplicării măsurii preventive – arestarea preventivă.

Cu referire la corpurile delicte

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Potrivit materialelor cauzei, se atestă că au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte: telefonul mobil de model „Samsung" cu IMEI *****și IMEI *****ridicat de la Antoci Ruslan și o vestă sportivă cu inscripția „Puma" ridicată în timpul percheziției efectuate la Antoci Ruslan, care se află în camera de păstrarea corpurilor delicte a DP mun. Chișinău.

Acuzatorul de stat a solicitat confiscarea în folosul statului a telefonului mobil și restituirea proprietarului a vestei sportive.

În conformitate cu prevederile art. 162 alin. (1) pct. 1), 4) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului.

Având în vedere prevederile sus menționate, instanța consideră necesar ca corpul delict: telefonul mobil de model „Samsung" cu IMEI *****și IMEI *****ridicat de la Antoci Ruslan, care a servit la săvârșirea infracțiunii, și se află în camera de păstrarea corpurilor delicte a DP mun. Chișinău, urmează a fi confiscat în beneficiul statului.

Corpul delict: o vestă sportive cu inscripția „Puma" ridicată în timpul percheziției efectuate la Antoci Ruslan, care se află în camera de păstrarea corpurilor delicte a DP mun. Chișinău, urmează a fi restituit proprietarului de drept.

Totodată**,** potrivit ordonanței din 17 iunie 2020, a fost dispusă recunoașterea în calitate de mijloc material de probă a două file A4 ce constituie istoricul tranzacțiilor efectuate de pe cardul părții vătămate (vol. I, f.d. 41), urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale pe toată perioada de păstrare a dosarului.

Cu privire la cheltuieli judiciare:

Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriului şi în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul a opinat ca cheltuielile judiciare în sumă totală de 3 640 lei lei să fie încasate de la inculpatul Antoci Ruslan în beneficiul statului.

Instanţa reţine că, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. ***** din 07 august 2020, pentru efectuarea acesteia se atestă cheltuieli în sumă totală de 1 820 lei *(vol. I, f.d. 66)*.

Totodată, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. ***** din 07 august 2020, pentru efectuarea acesteia se atestă cheltuieli în sumă totală de 1 820 lei *(vol. I, f.d. 172)*.

În conformitate cu art. 229 alin. (1) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal, care cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Conform alin. (3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

Totuşi, Codul de procedură penală prevede unele situaţii şi împrejurări, în prezenţa cărora, cheltuielile judiciare sunt suportate de către stat şi nici într-un caz de către inculpat.

Conform prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 1) li 2) din Codul de procedură penală, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale sau a cauzei morții.

Astfel, ținând cont de faptul că art. 143 alin. (2) din Codul de procedură penală, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea si completarea unor acte legislative nr. 316, potrivit căruia *„Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”*, solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul Antoci Ruslan în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în cuantum total de 3 640 lei este una întemeiată şi astfel, instanța de judecată consideră necesar de a o admite integral, or în prezenta cauză penală s-a constatat cert că anume acţiunile inculpatului au

generat urmările prejudiciabile existente, fiind absolut necesar numirea acestor expertize judiciare medico-legală în privinţa victimelor infracţiunii.

În circumstanţele specifice cauzei date, instanţa a mai luat în considerare şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, în condiţia neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului *(cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski şi PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman şi alţii împotriva României, § 42 şi a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.))*, or s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil *(cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin şi alţii versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.)*.

Cu privire la acţiunea civilă

Potrivit materialelor cauzei penale, şi în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul a solicitat admiterea acțiunilor civile.

Instanţa concretizează totuşi că în cadrul urmăririi penale, prin ordonanţa din 05 iunie 2020, partea vătămată Dumitraș Irina a fost recunoscută în calitate de parte civilă în procesul penal *(vol. I, f.d. 30),* invocând prejudicial material cauzat de 7 600 lei, însă nu a înaintat o cerere de chemare în judecată în acest sens.

La fel, în cadrul urmăririi penale, prin ordonanţa din 12 iunie 2020, partea vătămată Pavlov Alina a fost recunoscută în calitate de parte civilă în procesul penal (vol. II, f.d. 116), invocând prejudicial material cauzat de 4 000 lei, însă nu a înaintat o cerere de chemare în judecată în acest sens.

Consecutiv, prin ordonanţa din 12 iulie 2020, partea vătămată Ciocârlan Vitalie a fost recunoscut în calitate de parte civilă în procesul penal (vol. I, f.d. 158), invocând cauzarea unui prejudiciu material în sumă de 7 633,74 lei, însă nu a înaintat o cerere în acest sens.

Concomitent, prin ordonanţa din 12 iulie 2020, partea vătămată Ciocârlan Natalia a fost recunoscută în calitate de parte civilă în procesul penal (vol. I, f.d. 167), invocând cauzarea unui prejudiciu material în sumă de 3 850 lei, însă nu a înaintat o cerere în acest sens.

Conform art. 219 alin. (1) din Codul de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin *depunerea unei cereri*, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia.

Concomitent, potrivit art. 221 alin. (1) din acelaşi cod, *acţiunea civilă în procesul penal* se intentează în baza *cererii scrise a părţii civile* sau a

reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătoreşti.

În conformitate cu art. 220 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, acţiunea acivilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. Hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

Potrivit prevederilor art. 225 alin.(2) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere.

În conformitate cu art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

Cu privire la prejudiciul material, în conformitate cu art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Din prevederile alineatului (1) al art. 2025 din Codul civil reţinem că, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc *(despăgubire)*, stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

În drept, instanţa mai argumentează că potrivit art. 2036 alin. (1) şi (2) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri, iar prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Raționând prin prisma acestor texte de lege, instanța desprinde că condițiile exercitării acțiunii civile în cadrul procesului penal sunt: 1) infracţiunea să fi produs prejudiciul; 2) între infracţiunea săvârşită şi prejudiciul reclamat să existe un raport de cauzalitate; 3) prejudiciul trebuie să fie cert; 4) prejudicul să nu fi fost reparat; și 5) să existe manifestarea de voinţă a celui vătămat de a fi despăgubit.

Cât privește *prima condiție*, instanța consemnează în plan obiectiv că, infracțiunea lezează relațiile sociale și valorile apărate de legea penală și poate provoca un prejudiciu moral și/sau material, iar în raport cu a *doua condiţie* reparaţia prejudiciului în procesul penal poate fi înfăptuită doar atunci când între

fapta ilicită şi prejudiciu există un raport de cauzalitate, direct sau indirect (caracterul indirect al nexului cauzal neechivalând cu un prejudiciu indirect).

La fel se consideră întrunită a *treia condiție*, potrivit căreia instanța relevă că este necesar ca prejudiciul să aibă o întindere determinată. Caracterul cert al prejudiciului înseamnă că acesta este un prejudiciu sigur, s-a produs în realitate și poate fi evaluat, ceea ce impune ca acţiunea civilă să fie exercitată pentru repararea unui prejudiciu cuantificat.

Instanţa susţine că prin probele anexate, exemplificate prin actele anexate la acţiunea civilă şi prin faptul constatării vinovăţiei inculpatului Antoci Ruslan în comiterea infracţiunii, s-a demonstrat care este întinderea reală a prejudiciului material rezultat din infracţiuni.

Cu referire la a *patra condiție*, denotă că până la soluționarea acțiunii civile, inculpatul nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și/sau partea civilă nu a confirmat acest lucru.

Cu referire la această condiţie, instanţa reţine că la fel este întrunită, or inculpatul a recunoscut că nu a restituit la moment integral suma prejudiciilor solicitate prin acţiunile civile înaintate, în privinţa căruia nici apărătorul nu a obiectat.

În sfârșit, cea de-a *cincea condiție* presupune că persoana fizică sau juridică care a înaintat acţiunea civilă în cadrul procesului penal fiind recunoscută în calitate de parte civilă şi are dreptul la repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit, în virtutea principiului disponibilității și prin prisma art. 62 alin. (1) pct. 18) din Codul de procedură penală, poate să renunţe la acţiunea civilă în orice etapă a procesului penal, dacă legea permite.

Astfel, instanţa conchide că în cazul tuturor părților civile a existat un prejudiciu material cauzat prin infracţiune, cuantificat şi inclusiv echivalat în mijloace băneşti, stabilit cu certitudine în şedinţă de judecată şi confirmat prin probatoriul administrat, care la acest moment nu este restituit, dar este pretins de aceste părţile civile, motiv pentru care va dispune admiterea integrală a acţiunilor civile înaintate, cu încasarea din contul inculpatului Antoci Ruslan după cum urmează:

- în beneficiul părții civile Dumitraș Irina a prejudiciului material în sump de 7 600 lei;
- în beneficiul părții civile Pavlov Alina a prejudiciului material în sumă de 4 000 lei.
- în beneficiul părții civile Ciocârlan Vitalie a prejudiciului material în sumă de 7 633,74 lei.
- în beneficiul părții civile Ciocârlan Natalia a prejudiciului material în sumă de 3 850 lei.

Mai mult ca atât, în acest context, instanţa a stabilit cu certitudine faptul că părţilor vătămate le-au fost cauzate daune materiale rezultate din retragerea de pe cardurile bancare a mijloacelor băneşti, care constituie un prejudiciu esenţial în accepţiunea acestora şi considerabil, dar totodată şi în urma stabilirii vinovăţiei inculpatului în săvârşirea infracţiunii incriminate la caz.

În subsidiar, instanţa mai argumentează că art. 6 § 1 din Convenţie este aplicabil unei plângeri cu constituire de parte civilă *(cauza Perez împotriva Franţei (Marea Cameră), §§ 70-71)*, însă cu excepţia în care acţiunea civilă iniţiată are doar scop punitiv sau este făcută cu titlu de răzbunare personală *(Sigalas împotriva Greciei, § 29; Mihova împotriva Italiei (dec.))*.

De asemenea, în circumstanţele specifice cauzei date, instanţa a luat în considerare inclusiv condiţia neadmiterii unei sume excesive a garanţiei pentru o plângere cu constituire de parte civilă (cauza *Aït Mouhoub împotriva Franţei*, §§ 57-58 şi de asemenea cauza *García Manibardo împotriva Spaniei*, §§ 38-45), care l-ar dezavantaja arbitrar pe inculpat.

Astfel, instanța de judecată consideră că, doar prin stabilirea pedepsei penale inculpatului Antoci Ruslan, părţile vătămate nu vor fi satisfăcute şi nu se vor compensa suferințele suportate de către aceştia, iar din acest motiv instanţa îl va obliga pe inculpat să achite mijloace băneşti părților civile, în mărimea indicate supra cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracţiuni.

Astfel, în baza materialelor cauzei penale şi a probelor cercetate în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 70, 72, 84 din Codul penal şi 162, 221-225, 329, 340, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, 1998, 2025 şi 2036 din Codul civil, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat **Antoci Ruslan** în comiterea infracţiunilor prevăzute de articolele 190 alin. (2) lit. b), 190 alin. (2) lit. b), 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal, se condamnă şi prin prisma art. 70 alin. (3^1) din Codul penal, i se stabileşte:

- în baza art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal *(în care figurează partea vătămată Dumitraş Irina)*, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activităţi legate de gestionarea bunurilor altei persoane pe un termen de 2 ani;

- în baza art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal *(în care figurează părţile vătămate Ciocârlan Vitalie, Ciocârlan Natalia)*, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu

privarea de dreptul de a exercita activităţi legate de gestionarea bunurilor altei persoane pe un termen de 2 ani;

- în baza art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal *(în care figurează partea vătămată Pavlov Alina)*, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activităţi legate de gestionarea bunurilor altei persoane pe un termen de 2 ani;

În conformitate cu art. 84 alin. (1) şi (2) din Codul penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor, se stabileşte lui Antoci Ruslan o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis şi cu privarea de dreptul de a exercita activităţi legate de gestionarea bunurilor altei persoane pe un termen de 3 (trei) ani.

Termenul executării pedepsei cu închisoare se va calcula din momentul reținerii lui Antoci Ruslan.

Termenul executării pedepsei complementare urmează a fi calculat din momentul executării pedepsei cu închisoarea.

Se aplică în privința lui Antoci Ruslan măsura preventivă – *arestarea preventivă*, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare și se menține anunțarea în căutare potrivit dosarului de căutare nr. *****din 28 mai 2025.

Se încasează din contul lui Antoci Ruslan în beneficiul Statului cu titlul de cheltuieli judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară suma de 3 640 (trei mii șase sute patruzeci) lei.

Se încasează din contul inculpatului Antoci Ruslan în beneficiul părții civile Dumitraș Irina suma de 7 600 (șapte mii șase sute) lei, cu titlul de prejudiciul material cauzat prin infracțiune.

Se încasează din contul inculpatului Antoci Ruslan în beneficiul părții civile Pavlov Alina suma de 4 000 (patru mii) lei, cu titlul de prejudiciul material cauzat prin infracțiune.

Se încasează din contul inculpatului Antoci Ruslan în beneficiul părții civile Ciocârlan Vitalie suma de 7 633,74 (șapte mii șase sute treizeci și trei) lei, 74 bani, cu titlul de prejudiciul material cauzat prin infracțiune.

Se încasează din contul inculpatului Antoci Ruslan în beneficiul părții civile Ciocârlan Natalia suma de 3 850 (trei mii opt sute cincizeci) lei, cu titlul de prejudiciul material cauzat prin infracțiune.

Corpul delict: telefonul mobil de model ,,Samsung” cu IMEI *****și IMEI *****ridicat de la Antoci Ruslan, care a servit la săvârșirea infracțiunii, și se află în camera de păstrarea corpurilor delicte a DP mun. Chișinău, se supune confiscării în beneficiul Statului.

O vestă sportivă cu inscripția „Puma” ridicată în timpul percheziției efectuate la Antoci Ruslan, care se află în camera de păstrarea corpurilor delicte a DP mun. Chișinău, de restituit proprietarului de drept Antoci Ruslan.

Mijlocul material de probă: două file A4 ce constituie istoricul tranzacțiilor efectuate de pe cardul părții vătămate, *de păstrat la materialele cauzei penale pe toată perioada de păstrare a dosarului.*

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău *(sediul Buiucani)*, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Sentința integrală este pronunțată în ședința publică la 19 septembrie 2025, la ora 15:00 min.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Olga BEJENARI**